

A LAP ELŐFIZETÉSI ÁRA:

Egy évre	6 frt. — kr.
Fél évre	3 „ — „
Negyed évre	1 „ 50 „
Egyes szám ára	6 kr.
Külföldre egy évre	8 frt. — kr.

Ezen lap megjelenik
hetenkint kétszer:
vasárnap és csütörtökön.

SZÉKELYFÖLD.

Közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap,
a csikmegyei gazdasági egyesület hivatalos közlönye.

Hirdetések közlési díja:

minden egy hasábos 1 garmond
sorért vagy annak térfogatáért
4 kr. s minden egyszeri közlés
után 30 kr. bélyegdíj fizetendő.
Nagy és többször közlendő
hirdetményt a kiadóhivatal ár-
kedvezményben részesít.

A „Nyílttér“ rovatban
közlendő cikkek soronként
10 kr. díjért közöltetnek.

SZERKESZTŐSÉG és KIADÓ-HIVATAL:

Kézdi-Vásárhelyt:

Csik-Szeredában:

Székely-Udvarhelyt:

Szabó Albert könyvnyomdájában.

T. Nagy Imre szerkesztő lakásán.

Dr. Kádbéő Ferenc szerkesztő lakásán.

A lap tartalmát illető közlemények, valamint előfizetési pénzek, hirdetmények, nyíltterek stb. mindhárom szerkesztőségben és kiadóhivatalban elfogadhatók.

A székely vasut.

Székely-Udvarhely, febr. 1.

Mikor csekély utánjárassal módunkban lett volna, hogy hozzájussunk egy vasúthoz, a mit az állam épít s a mitőlünk sem vagyoni áldozatokat, sem pedig rizikót nem kívánt, akkor, mint a szellemes francia regényíró citoyen-jei, hogy petícióval mentek kerületük képviselőjéhez, menten meg őket amaz istencsapásától, a mit vasutnak neveznek: indolentiánk, menthetetlen közönyünk folytán elhagytuk, hogy kapja azt a nagy vonalrész a szász föld. Nekünk olyanra nincs szükségünk; megélünk mi a saját magunk emberségéből is.

Egyszer aztán látni kezdtük, hogy de bizony mégis jó dolog az; de akkor már késő volt a bánat utána.

Igy jöttünk rá lassanként a gondolatra: no hát teremtsünk vasutat önmagunknak mi, a miből nem parancsolatán senki sem, melyen mi leszünk az urak annak rendje szerint. Ez képezi a székely vasut előző történetét, a melynek most már vannak is engedményesei, buzgó pártolói, mérnöke, kiszámított költségvetése, megrajzolt tervezete, csak épen az a valami nincs, a mi nélkül még tárgonyozást sem lehet teremteni: pénz.

Ezt összehozni gyülekeztek össze megynkben az érdeklődők, s úgy mondják, tervbe lett véve, hogy a még hiányzó részvény-aláírások kötvényeinek gazdát szerzendő, rá fogják a községre parancsolni, hogy egyen-egyenként egy-egy részvény aláírására induljanak.

Ez az, a mihez csekélységünknek is egy kis szavunk van. A ki ismeri községek nagy részének finánciális viszonyait, a községi háztartás mérhetetlen, rendezetlen és nehézkesen mozgó voltát s tudja, hogy azok a saját maguk eddigi terheit is csak úgy erőfeszítésekkel tudják hordozni: nem fog megütöközni, ha azt mondjuk, hogy annak békét kell hagyni. Nem arra való az, hogy kamatot nem hajtó pénz befektetésére vállalkozzék.

Nekünk nincs a vasut ellen semmi szavunk. Az igen jó dolog, igen modern dolog, böcs is, hasznos is, meg minden a világon. Nekünk csak annak megteremtési módjait látszanak odiosoknak.

Egy oly rövid, alig 20 és egy néhány kilométernyi vasut, mely sem szerfelett termékeny vidéken, sem valami nagy ipari városon keresztül nem jár, hanem belefut egy zsákutczába, a hol „se hozzám, se tőled“, gazdaságos

nem lehet, jövedelmet nem hajthat. E földnek sem kivételre szánt nyers terméke, — kivéve az egyetlen faanyagot — sem behozatalra váró szükségletei nincsenek. A közlekedés, meg az áruszállítás — mert ez a kettő az, mi még némileg fedheti a létesítés gondolatának szükségességét — pedig, az oly képet mutat, hogy az a tengeri fuvaros, a mi visza a szász föld felé lát, a Gyimesből petroleumot, avagy megy gabnáért, nem veszi igénybe tíz kerek esztendeig sem a vasuti szállítást előnyét, mert annak az a kereset, hogy úgy mondjuk, egy neme a házi iparnak; lova, ökre úgy is ennék otthon, hát ő visz befelé fát, borvizet s legalább, ha eszik ő és a barom, hát keres is valamit. Évtizedek kellenek oda, a mig ez a nép a házi iparnak oly nemére jut, melylyel kőborlásait elmellőzheti.

A külföldi árucikkek befelé való szállítmányozása sem ígér semmi nagy forgalmat. Mert a csiki, gyergyói szerkesztő visszatérteben, hogy céltalanul, tiúresen ne térjen meg, felrakja poton áron a Segesvárt felhalmozott árut s hazaballag vele szép füttyszó mellett Csikszereda, Szépvíz, Kászonig, meg be egész a Gyimesig.

Ezért nem ígérkezik jövedelmezőnek ez a vállalat s ezért nem kell belejárásni abba a községi pénztárakat.

A privátus ember tehet pénzével a mit akar; az ő dolga, ha improduktív célokra fordítja forintjait, százait; de a községek pénzei a közjó alkatrészei; azt gondolják meg, a kik hozzá nyulnak. A községi élet fejlődése csak alig pár év alatt vett egy kis életre való lendületet; erejét céltalan vagyonpazarlással kár lenne elzabaszítani akkor, mikor az álladalmi terhek amugy is türelhetlenül béklyózzák immár.

Sajgó.

Országgyűlés. Végre odáig jutott az usztorórvényjavaslat fölött való tanácskozás, hogy a ház szavazhatott az első szakasz felett. A kamatmaximumos javaslatok elbuktak, de elbukott a kormány által pártolt Kemény János-féle szövegezés is, mely az uszorát csak a pénzkölcsönökre kívánta szorítani. A szavazást megelőzőleg Szilágyi Dezső rövid zárbeszédet mondott, röviden szólott, de pár szóval is ügyesen, hatásosan támadta azt a főleg Apponyi által képviselt álláspontot, mely egy társadalmi osztálynak mindenki által kívánt megmentését csak a többi társadalmi osztályok kárával tartja lehetségesnek. Nagyobb vita keletkezett a 9-ik szakasznál, a melynél Polonyi Géza és aztán Apponyi Albert gr. az uszorát hivatalból üldözendő vétségnek kívánták kimondatni. Pauler miniszter hozzájárulásával e szakaszt Apponyi amaz indítványának megfontolása végett, hogy az üzletszerű uszora hivatalból üldöztessék, az igazságügyi bizottsághoz utat.

A „Székelyföld“ tárczája.

A korrektor.

(Beszély.)

Irt: Hory Béla.

(Mutató, szerzőnek most megjelent „Ilonka könyve“ című füzetéből.)

(Vége.)

Pár hó múlva a fent nevezett lap tárczája ismét egy költeményt hozott tőle; — később tollából egy báli tudósítás is megjelent és több ujdonság.

„S te még a provincián akarsz maradni?“ — szól egyszer barátunk magában — ez gyávaság lenne! Neked föl kell menni az ország szívébe, s kiküzdni azon helyet, melyre tehetséged által utalva vagy.

Aztán zsebében az érettségi bizonyítványt, hat szám újsággal és végtelen kevés pénzzel, fölment.

A már általunk ismert országgyűlési tudósítóval még a vidékről összeköttetései lévén, ennek vette legelőször is protekcióját igénybe; — és ime, a szerencse mindjárt karjára vevé: két hét múlva már második correctora volt egy kisebb napilapnak.

Öt hónapja már, hogy a correctorság nem épen mindig lágy kenyerét eszi, — és ez idő alatt hatalmas lépésekkel ment előre a dicsőség útján. A „Káposztás-hartyáni Futár“ rendes pesti levelezője lett, — azonkívül az általa javított lapba nem egy ujdonságot irt.

De dicsvágya tovább sarkalá. Pesti lapban még neve nyomtatásban soha meg nem jelent. Ez volt ohajtásának netovábbja. Ezért vet oly alázatos, mondhatni eső tekintetet az íróasztal főszemélye, a divatlap szerkesztője felé.

Oh mily hatalom volt ez előtte! Ez embertől függött boldogsága. Hisz ha lapjának bármely zugában egy költeményt kiadná, — hirneve, dicsősége lenne megalapítva.

De szabad-e azt remélni? Nem örületes dicsvágy-e az?

S ő mégis remélt.

Két érzés tölté el egész lelkét: az írói dicsvágy és a — szerelem.

Igen, kedves olvasóm, Hibales barátunk szerelmes volt. Szívének ez elrejtett titkát megsugom, elárulom.

A kávéház kasszíróját szerette.

Oh, de ez érzelem csak platói érzelem vala. Részesült ugyan néha azon szerencsében, hogy beszélhetett is vele; de mindannyiszor egy-egy „belmunkatárs“ és többször maga a divatlap szerkesztője elől kelle hátrálnia.

Oh pedig hány költeményt irt „Hozzá“!

— A kávéház trónjának királynője, a szép Leopoldin maga volt a megtestesült szellem és műveltség. A kávéház összes lapjainak képeit folytonosan currentiában tartá, sőt még olvasott is néha. Különösen a divatlap ujdonságait — s nem egyszer verseit is — a szerkesztő iránti

figyelemből — elolvasá. És a mi mindezeknél több, még énekelt is, — nem ugyan a kávéházban, hanem azon kedves kis hónap szobájában, melyet a „művészet iránti kegyeletből“ a divatlap szerkesztője tartott számára. Sőt Hibales barátunk még azt is megtudá, hogy az isteni Leopoldin nem sokáig fogja ékíteni a tükrös trónt; mert mint kardalnoknő, közelebből a nemzeti színháznál nyerni alkalmazást.

E hír correctorunkat lázas izgatottságba ejté. Hisz oly régi vágya volt íróvá lenni s színésznővé venni nőül!

— Az első vágy már-már teljesülve volt, — de a második, — Leopoldin . . . ? Az elérhetetlen.

Kinek egy lapszerkesztő teszi a szépet, az nem mehet férjhez egy correctorhoz.

És Hibales barátunkat ez érzelem naponként levertőbbé tévé. Az öngyilkosság különböző nemeiről gondolkodott már. Arcza még sápadtabb, haja még tükesebb és kabátja még kopottabb leve.

Ez érzelem nem maradhatott sokáig titokban az írói kerek asztalnál sem, hol sokat évelődtek vele.

Ez élecek árában aztán néha még helyet is szorítottak maguk közt neki, mely teljesen kárpótolta őt.

Egy időtől fogva azonban a divatlap szerkesztője iránta naponként nyajasabb kezdett lenni. Ez volt az, mi őt még némileg az élethez kötö.

Egy napon a szerkesztő egész hal-kan ily szolt emberünkhöz:

— Kedves uram! Lenne-e ideje ma este egy rövid félórát hozzám jönni?

— A legnagyobb örömmel — szolt Hibales, a boldogságtól föllángolva.

Aztán alig várta a kitűzött időt.

Végre elérkezett az ohajtott perc. Reszkető kezekkel nyitá fel a szerkesztő ajtáját, ki leereszkedő nyájassággal üdvözlé és mutatott helyet maga mellett a ke-reveten.

A dologra nem tartozó előzmények után a szerkesztő így folytatá:

— Ön nemde szerelmes, remény nélküli szerelmes? Hasztalan tagadja, jól tudom s épen úgyben akarok beszélni ön-nel. Ne ijedjen meg, — én azért önre nem haragszom, sőt szerencsét kívánok hozzá. S ezt annál nagyobb joggal tehetem, — mivel Leopoldinhoz őszinte barátság csatol. Ön szerencsés ember uram; mert a mint észrevehem, szerelme viszonzottatik.

A corrector szeme fölillant, és örömitason nézte a féltestet, ki ujja teremté őt.

— Igen, uram, csak öntől függ, hogy boldog, véghetetlenül boldog legyen.

— Lehetséges-e az? Szolt reszkető ajakkal Hibales.

— Ön holnap mindent megtudand. Fel vagyok hatalmazva holnapra a kiasasz-szonyhoz meghívni théára; tudja kávéház-zárás után.

— A dolgot — folytatá a szerkesztő — igen hamar nyélbe ütjük. Önnek jelenleg, ha jól tudom, havonként 30 frtja van; — lapomnál, ha elfogadja, még kaphat 20

sitották. Az érdemlegesebb viták e kétsé-
gen kívül nagyfontosságú szakasz felett
későbbre maradtak. Az uzsoráról és a ká-
ros hitelügyletekről szóló javaslatnak má-
sodik főpontjához, a koremai hitelről szóló
fejezethez eljutott a ház. E kérdés felett
előreláthatólag hosszabb vita várható. E
szakasz eredeti szövegezése ellen is mind-
járt az első szónok, gróf Bánffy Béla el-
lenindítványt nyújtott be.

Nyílt kérés

**Méltóságos gróf Zichy Jenő és Jagócsi Péterffy
József miniszteri biztos urakhoz a kézdivásár-
helyi iparos tanulók oktatása érdekében*)**

Azon alkalomból, hogy méltóság-
tok az iparos tanulók oktatása és az
ipariskolák szervezése érdekében ha-
zánk egyes városában körutat tesznek,
indittatva érezzük magunkat városunk
iparos tanulóinak oktatása ügyére be-
cses figyelmüket föl hívni s egyszer-
smind tiszteletteljesen kéri Méltóság-
tokat, hogy körutjukban városunkat is
méltóztassanak magas látogatásukkal
megtisztelni.

Örömről szóló Méltóságos
gróf urak a képviselőházban tett ama
hazafias eljárása, midőn ez évre az ipa-
ros tanulók oktatása s ipariskolák se-
gélyezése céljából 12.000 forintot szíves-
kedett a közoktatásügyi m. kir. minisz-
terium rendelkezésére bocsátani. E ne-
mes tett örök időkre maradandó becsű
emlékét fogja képezni hazai történel-
münknek.

Gróf urak ezen — dicséretre nem
szoruló — nemes tette után nemskára
egy enquette tartatott, melyben ki lett
mondva, hogy hazai városaink közül
— ama 12.000 forintból — 30 iparos-
iskola fog segélyeztetni; a hol pedig
iparos-iskola nem volna, de a helyi vi-
szonyok s az iparos tanulók létszáma
megkövetelik, annak felállítása és se-

*) A kérések ily módja legalább is szokatlan
s hogy mégis helyet adtunk, annak oka nem ab-
ban keresendő, mintha mi azokról, kikhez a kére-
lem intézve van, feltételek, hogy mellőzni akarná-
nak, vagy hogy első sorban nem hozzájuk indultak
volna, sőt ellenkezőleg; de feltesszük azt, hogy
lesznek olyan urak, kik megkísérlik várva várt ven-
dégeinket lebeszélni, félrevezetni. Ilyent már több
 ízben volt szerencsénk tapasztalni.

Szerk.

gélyezése ez összegből is némileg fe-
deztetni fog

Nem ismerjük a tervezetet, mely a
30 város segélyezendő ipariskoláiról
szól; azt pedig kevésbé tudhatjuk, hogy
városunk szerencsés-e a 30-as számba
bele esni; mindazonáltal biztat a re-
mény, — ismerve ugy a gróf ur haza-
fias gondolkodását, mint a miniszteri
biztos ur kiküldetésének magasztos
célját, — hogy az alább kimutatandó
okok alapján a városunkban annyira
nélkülözhetetlen iparos tanulók okta-
tatásának s egy ipariskola felállításának
kérdése teljes pártfogásra fog találni
méltóságok előtt.

Városunk számlál a statistika ki-
mutatása szerint 245 iparos tanulót,
kik az ipartörvény életbelépte óta sem-
minemű oktatásban nem részesültek és
nem részesülnek még maig sem. Egész
közönnyel pedig nem vádolhatjuk ma-
gunkat, hogy ez ügyben mit sem tet-
tünk volna, mert a mult év nyarán, a
nagy méltóságú vall. és közokt. minisz-
ter ur felszólítása következtében, városi
képviselőtestületünk egy az országos
magyar ipar-egyesület által kiadott ipar-
iskolai tervezet nyomán a mi viszonyainknak megfelelő tervezetet készített
s azt a költségvetési előiránnyal
együtt a közigazgatási bizottság útján
a nagyméltóságú vall. és közokt. mi-
niszteriumhoz megerősítés, illetőleg a
fedezetlen költségek kiutalványozása
végett föl is terjesztette. Ezen alázatos
földerjesztésre azonban mind e mai na-
pig válasz nem érkezett, vagy legalább
is az eredményről semmi tudomással
nem bírunk, s így — a költségek fe-
dezetlensége miatt — az ipariskola még
maig sem állíthatatott föl. Városunk s
ipartársulataink a szűk pénzügyi viszonyok
miatt önmagukra az ipariskolával járó
költségeket fedezni nem képesek, s ha
a magas kormány a szükséges segélye-
zést megvonja, nem remélhető, hogy a
minden oktatást nélkülöző 245 iparos
tanuló egyhamar élvezni tudja az any-
nyira szükséges szellemi táplálékot. Pe-
dig városunk élénk iparforgalma és a
szomszédos Moldva és Oláhországgal
való ipari összeköttetése megkívánja

azt, hogy értelmes és műzálással bíró
iparososztály képeztesse, mely a kellő
versenyt a külföld iparával kiállani
tudja, ha a térről egészen leszorulni
nem akar. Csupán ezen okok alapján
is, ha több nem volna, nálunk egy ipar-
iskolára oly nagy szükség van, mint a
mindennapi kenyérre.

De nem bocsátkozunk annak to-
vábbi taglalásába, hogy miért szüksé-
ges az iparos tanulók iskolája; hisz ez
Méltóságok előtt eléggé ismeretes. Csú-
pán reá akartunk röviden mutatni azon
állapotra, melyben városunk iparos ta-
nulóinak oktatása áll. Ezen alázatos
nyílt kérésünkkel továbbá csak fel
akartuk hívni Méltóságok s az illető
körök becses figyelmét arra, hogy az
iparos tanulók oktatása kérdésének
ideje már nagyon is elérkezett.

Hisszük és erősen reméljük, hogy
Méltóságok nem fogják figyelmen ki-
vül hagyni szomorú helyzetünket, ha-
nem hazafias érzelmünkül és elismert
tevékenységünkül fogva átyai párt-
fogásukba ve ndik ügyünket és meg-
tisztelik városunkat magas látogatásuk-
kal, hogy így meggyőződve az állapotok-
ról, diadalra juttassák az annyira szük-
séges iparos tanulók oktatásának kér-
dését városunkban is.

Hozza Isten mihamarább!

K.-Vásárhelyt, 1882. febr. 2.

Több iparos.

A székelyföldi vasutakról. *)

A székelyföldi vasutak kiépí-
tése tárgyában újabb lendületet vett tár-
gyalások és mozgalmak alkalmából van egy
határozott és szíves kérésünk az ügy iránt
érdeklődő döntő körökhöz és egyénekhez.

Az adott viszonyokhoz és az elérendő
célhoz képest állapítsák meg egyszersmin-
denkorra az építendő vasuti háló-
zatnak egész tervét és az ennek
alapján kiépítendő fő és mellékvonaloknak
kiépítési sorrendjét.

Avagy: ha ez már meg lenne állapítva,

*) Ezen czikket, mivel bennünket közelebb-
ről érdekel, a „Kolozsvári Közöny“-ből vesszük át.
Szerk.

regényeiből felolvasni. Együttal felkéri,
hogy ha 10 éves leánykája számára egy
olcsó nevelőnőt tudna szerezni, igen le-
gyen — ugy ő, mint neje — kötelezve.

— Hisz ez ép nekünk való állomás!
— kiálta fel Hibales Sámuel s feleségét
örömmel ölelte át.

Leopoldinnak kezdetben ez eszme nem
nagyon tetszett. Elhagyni e kedves fővá-
rost, betemetkezni a vidéki élet sarába,
borzasztónak tűnt fel előtte; de végre is a
kényszerűség azon körülmény, hogy házuk
mondhatni egyedüli barátja is már csak
ritkán látogatá meg őket, — mivel komo-
lyan házasadni készült — rábirták e rémitő
határozatra.

Néhány nap múlva már a káposztás-
hartyáni káposztát fogyasztották.

Nem volt biz a valami kellemes élet.
Az első hetek még nyújtának némi
szórakozást.

A kis város bizonyos kíváncsisággal
tekinté őket. Az ép ott mulató színészek
előadásain a szerkesztői ingyen-zártszéke-
ket elfoglaló ifjú pár nem egyszer vala
központja a színházi látesővek tüzeinek. S
ez Leopoldinnak tetszett is; de aztán őket
is megszokták ép ugy, mint utczaik térdig
érő sarát és társas életük unalmas egyhan-
guságát.

Úgy látszik azonban, a sorsnak még
volt egy kis szava a fiatal házask életéhez.
A „Káposztás-hartyáni Futár“, leköl-
tözésük után alig fél évre végelgyengülés-
ben kimúlt.

Hibales Sámuel ismét állás nélkül ma-
radt. Most már, a sok csalódás után, író-
manijából kezdett teljesen kigyógyulni.

Mit hozott számára azon pálya, me-
lyen kora ifjusága óta annyira nemes hév-

— adják tudtul a nagy közönségnek és ér-
tesítésük a közvéleményt erről.

Mert a mint most áll a dolog, valóban
nem lehet tudni, hogy mi lesz a vége a so-
kat emlegetett székelyföldi vasutak kiépí-
tésének?

Mondhatni csaknem mindennap újabb
és újabb vasuti tervek merülnek fel és
mindannyiszor hathatós érvek hozhatnak fel
az illető tervnek a többiek fölött való elő-
nye, sürgős volta mellett.

És mindannyiszor kilátásba helyezte-
tik hol a kormánynak, hol a székely köz-
művelődési és közgazdasági egyletnek, hol
a „ben-szültött“ képviselő urak egyikével
vagy másikával alkuban álló hatalmas pénz-
intézeteknek, hol a székelyföld érdekét váll-
vetetten felkarolni akaró kisebb-nagyobb
hatalmasságoknak stb., stb. — rokonszenve
pártfogása, anyagi és erkölcsi támogatása
az illető vasuti terv számára.

Mi pedig, szegény megboldogítani
akart székelygóbé atyafiak, várjuk az áldást
nap nap után és szorosabbra kötjük külön-
ben is tures erszenyünknek a száját mind-
annyiszor, nehogy valamiképen ki találjon
mászni a vasutépítésbe fektetni akart egy-
két szerény garas, mert hát ime, ki tudná
most már voltaképpen eldönteni azt, hogy
melyik lesz tehát valóban előnyös és ko-
molyan számításba vehető vasuti tervezet?

De ha a fenn mondottak szerint tudva
lesz egykor az, hogy a kormány határozot-
tan és véglegesen döntött már a volt szé-
kelyföldön átengedélyezhető vasuti hálózat
terve fölött és meg lett állapítva legalább
főbb vonalakban a kiépítendő vonalak ki-
építési sorrendje és módja is: akkor mi-
énk az osztályrészül kijelölt vasuti tervbe
való megnyugvás, és a serény munkásság
s igyekezet arra nézve, hogy e tervet le-
hetőleg előnyünkre használjuk fel mielőbb.

Mig ellenben ez idő szerint méltán le-
het tartani attól, hogy a sok bába között el
fog veszni a gyermek.

Mert ki tudná még ma határozottan
megmondani azt, hogy az ország keleti
forgalmának Kolozsvárig nyúló — egyenesen
elérkezett, de ott tetővázni, ingadozni kez-
dő — főiránya hol fog kitörni végre kelet
felé a volt székelyföldre?

Sokan azt mondják erre, hogy a ke-
leti forgalom főiránya már megvan.

vel csüngött? Kevés dicsőséget és sok nyo-
mort, nos még egy nőt, ki éhezni kénytelen.

Kezdt borzadályllyal eltelni a jour-
nalistika minden jelvényeitől. Gyűlölte a
nyomatott papirost és átkozta Gutten-
berget.

Utolsó szerkesztőjének azonban e va-
lóban kétségbejítő helyzetben sikerült se-
gíteni.

Összeköttetéseinél fogva besegíté egy
a kis városhoz pár órányira levő körjegy-
zőség — ha nem is irigylésre méltó, de
bizonyára élhető — állásába, mely a „col-
lectországgal“ is összekötve lévén, minden
esetre megmenté az anyagi gondoktól.

Igy leve a correctorból collector.
És Leopoldin?

Ő — dicséretére legyen mondva —
teljesen beletalálja magát a falusi élet kel-
lemes és kellemetlen helyzeteibe. Egy tűz-
ről pattant, kitűnő jó gazdasszony lett be-
lőle, úgy hogy e téren sem sokat enged a
vidék több körjegyzőjének.

A szinpadot teljesen elfeledé. Lemon-
dott a művészi ábrándokról, de annál job-
ban nézett a fejős tehén után, hogy a kis
Géza és Leopoldinnak legyen mit ká-
vézniük.

Hibales Sámuel, ha fel is hagyott az
írói pályával, szorgalmas lapolvasó maradt.

Három lapjuk jár, köztük egy tisztelet-
példány; melyet a divatlap szerkesztője, s
a Gézácska keresztatyja küld.

Körjegyzői hivatalos teendőit pedig
a mi Sámuel barátunk oly pontosan telje-
síti, hogy megeshetik, miszerint idővel még
szolgabíróságra is fölviszi, s akkor aztán
nem cserél egy lapszerkesztővel sem.

frtot; — Leopoldin pedig a jövő hótól kezd-
ve, mint kardalnoknő, szintén 50 frt fize-
tést huzand. S ez kezdetnek elég. Meg
van-e elégedve velem?

A corrector majdnem kezét csókolt a
nagylelkű szerkesztőnek, s hálaszókat re-
begve vevé fel kopott felső kabátját és tá-
vozott.

A szerkesztő pedig visszalökvén ma-
gát a kerevetre, jóízűen nevetett.

— No — szólta magában — pompásan
megy. E balek csakugyan megszabadít Leo-
poldintól, — s Irmaéskámnak ez egyedüli
kifogása is esedik.

Pár hét alatt a házasság bevégzett
tény lön.

Egész írói és művészi nászt csináltak,
melynek költségeit a nagylelkű szerkesztő
hordozá. Jelen volt egy pár első rangu szin-
házi tag s néhány író.

Az összes fővárosi lapok hozák a hy-
men hirt, melyben a Hibales Sámuel „fia-
tal irónak“ Leopoldin pedig „a nemzeti
színház tagjának“ nevezetett.

A föld legboldogabb correctora Hi-
bales lön.

Boldogságát növelte még az is, hogy
egy „Leopoldinhoz“ című költeménye —
a szerkesztő szíveségéből — épen a nász
napján jelent meg a divatlapban.

A mézes hetek kellemesen teltek. A
kis menyecske mindig ott csüngött karján.
Együtt mentek a próbára, együtt mentek
az előadásra. Hátul egy vén „bejárónő“
vitte a ruhás kosarat fején.

S mindez úgy tetszett Samunak. Neki
már háztartása van. Aztán mily írói, mű-
vészi élet ez!

A szerkesztő gyakori vendégük volt.
Figyelmes, előékeny.

Ottan a Kolozsvár, Brassó, Bukarest, rustuki összeköttetés és innen a Dunán át a Feketetengerrel.

Mások pedig Kolozsvár, Kocsárd, Maros-Vásárhelyen át a tölgyesi szorosra és innen Odessára mutatnak, keleti forgalmunk főirányát akarván kijelölni számunkra; sőt akadt már olyan is, ki e helyett Héjasfalváig eljön ugyan a Brassó — Bukarestnek tartó vonalon; de innen Székely-Udvarhelyt és Zetelakát utba ejtve, siet, mint lehető legrövidebb és legjobb irányon át, Odessába!...

Mi meg azon szerencsétlen állapotban vagyunk, hogy erős hitünk és meggyőződésünk, miszerint a Kolozsvárig nyílegyenesen eljött keleti vonalnak éppen olyan nyílegyenesen kell tovább haladni a volt székelyföldön át Galac felé, a nagy Dunatorkolatához — ha csak meg akarja lelteni a lehető legrövidebb és állandóbb világforgalmi főirányt.

Állításunk bebizonyítására nem kell egyéb, mint egy 50 kros „Vasuti kalauz”, melynek hátlapján ott van egy meglehetősen hiteles térkép az összes európai vasutakról; továbbá: egy linea és egy darab plajbász. Tessék a lineát Galac és Kolozsvár irányában letenni és egy vasutat jelző vonalat húzni e két ponton keresztül.

Nincs az a vasuti vonal az egész térképen, mely Buda-Pestet, Bécsét, Stuttgartot, Münchent, Párist, Brüsselt és Londont rövidebb irányban kötné vagy köthetné össze a Duna torkolatával s tehát a Feketetengerrel és Kis-Ázsia legnagyobb részével, mint az aránylag rövidnek mondható vonal. És nincs az a vasuti vonal, a melyen át rövidebb idő alatt és hatalmasabb éket lehetne ütni hazánkból az úgynevezett „keleti kérdés”-be, mint éppen ezen vonalon át — főképen akkor, ha hazánk délkeleti arsenálja is valaha át fog a mostani nagyszabeni félreeső zugból természet által kijelölt helyére Kolozsvárra, avagy talán Maros-Vásárhelyre — helyeztetni*).

(Folytatása következik).

A Romániába vándorlók figyelmébe!

A pancsova-kubini telepítésekről.

Vizoly Z.

III.

(Kik volnának az ármentesített térre telepítendőek: székelyek, csángó-magyarok, vagy bukovinai székely-magyarok?)

Az új községek grundbuchját talán a hold — a házasulandók e jóhiszemű becslése — sem ismerte még, midőn „filius ante patrem” módjára, már a telepítvényesekről beszéltek és írtak.

A méltányosság megkívánja, hogy első sorban a hontalan és csakugyan sok inséget türt vízkárosultakról gondoskodjanak. Így is történt. De 20,000 telepítvényesről is beszélnek: az egykor oly hatalmas magyar Végvidék fölbresztéséről rebegnek a beavatottak; sőt vannak olyanok is, kik Hunyady László, a dicső bánági gróf koráról is ábrándoznak.

Valóban dicső thema, főleg ha kékvérűt, vagy német éposz-író kezébe kerül e sok szép dolog; pedig csak ily íróké lehet az elsőség, de magyaré nem, még akkor sem, ha százszor is hozná e hirt egymásután a hírlap.

Igy elmélkedtem e valóban nem mindennapi kérdés fölött, midőn egy nagyon borús novemberi napon megszokott pisztolyomra a „Weiszba” — melleleg mondva a hét székely akkori főudvariszállására — bevetődtem. A szokott hangzatos jó kedv helyett feszesség uralkodott, s a kárhóztos Tártarus büzü temesvári szivarok füstje helyett kellemes illat kapta meg a belépő orrát.

A csend oka meg vala fejtve, mihelyt az oszló füstfellegek a nagy asztal publikumát szemügyre venni engedék. Urak,

*) Hisz tudvalevőleg a „Székely puccs” is itt akart betörni: K.-Vásárhely, Ojtoz és Toksányon át Galaczig. A praktikus Sir Elliot és a természetnek romlatlan fia pedig bizonyára nem czífrázták a dolgot, hanem ösztönszerűen a legjobbat szemlítették vala ki.

még pedig nagy urak — köztük három aranygalléros — ültek együtt. Előbb azt hittem, hogy finánczok, de csakhamar megtudtam, hogy az erdészet és kincstári javadalmak főbbjei tisztelték meg Pancsovát magas látogatásukkal.

— Vajjon mi járatban lehetnek?

Pár nap mulva megtudtuk a fővárosi lapokból. A telepítvényesek ügyét jöttek intézni.

Kiszállásuk nem volt ok nélküli, mert az ügynek merőben más folyást adott. Addig soha sem hallottam a székelyek ide telepítéséről szólni, — a bukovinai székelyekről még kevésbé — most egyszerre föltűnt a csángók és a székelyek idehozatának ügye.

Ez időtájt olvastam ez ügyben jobbainknak, mint Orbán B., Ugron G. és másoknak serkentő szövegét: s ha nem tévedek, a központban, a Szék. Közmiv. Egyetben is ekkor került e kérdés érdemlegesebb méltatás alá.

De évszázadokra szóló kérdéseket nem lehet a zöld asztal mellett eldönteni. Ezer és ezer család öröme és bánata van itt koczára téve. Illő tehát, hogy azok, kiknek kezébe van e fontos kérdés letéve, szívükön is hordozzák azt, s hogy jól megfontoljanak minden egyes lépést, mert itt valóban beválik a „respicie finem”! E helyen két sarkalatos kérdéssel állunk szemközt.

1. Kiket kellene tehát a Végvidék arany földjére telepíteni? és

2. ki ismeri az új telepek leendő népességét?

Mint nem czéhbeli ember, teszem e fogós két kérdést; teszem pedig azért, mert meg vagyok győződve, hogy azok, kik ez ügyben döntőleg hozzá szólni hivatvák, e kérdésre felelni még annyira sem képesek, mint én. Hogy e tárgyban áldáshozó munkát eredményezzen valaki, arra az illető népet nemcsak ethnographikus habitusa szerint kell ismernie, hanem igenis, még pedig jól ismernie, testi és szellemi fény- és árnyoldalait; ismernie a talajt, melyben e népnek bősége rengett; a klímát, melyben az ősök hőstettei egyre érték egymást; de még hány mindenfélét ezenkívül?

— Ide csak a székely nép való! e derék, szabadságszerető, munkabíró, mindig jó kedvű és soha sem csüggedő ősnép — így hallom az egyik koryphäustól a minapokban.

— Nagyon csalódik, kedves jó uram! Látogasson el a nyáron arra az isteni szép tájra, hol a Maros és az Olt még édes testvérek gyanánt enyelegnek az öreg Hargita mellől kelő nap arany sugaraiban; majd meglátja, hogy való-e e nép ide, vagy nem?

— Hát akkor csángókat telepítünk be. Ezek könnyebben türik a különböző éghajli változásokat.

— Látott uraságod már csángó-magyart?

— Igen, még pedig két versen.

— Hol, ha terhére nem leszek, tolerálódással?

— Budapesten, a bukovinaiakat.

Értem! Nekem se kellett több. A mit gondoltam — megvallo! — szemébe mondanom nem mertem; pedig beh szerettem volna Hunfalvi P. vagy Keleti ide vágó munkáját legalább címére nézve megismertetni vele!

Csángókat! Vajjon melyik részét értik ezen népnek? A Moldvában élőket-e vagy a hétfalusiakat? A gyimesieket vagy az Udvarhely megyében egy-két községben levőket csak nem gondolhatják.

Ha a Románia hatósága alattiakról álmodoznak, akkor nincs semmi ellenvetésem; mert tudtommal az almok e napig még adómentesek. A száz meg száz féle nehézséget, melylyel a vállalat járna, ezuttal tehát nem is fejtegethetem és csak annyit legyen szabad megjegyeznem, hogy az olasz missionáriusok, oláh emissáriusok által eredetiségéből rég kivetkezett csángó testvéreink inkább megélnének — a menyinyiben életmódjukat ismerem — Svájcban, mint itt a Duna mentén.

(Folytatása köv.)

Sz. 6—1883.

gazdasági egytl.

Jegyzőkönyv

a csikmezei gazdasági egyesület igazgató választmányának 1883. év jan. hó 24-én Becze Antal egyesületi elnök elnöksége alatt tartott üléséről.

(Folytatás.)

6. Olvassatik a mngu. földmivelés-, ipar- és keresk. ügyi m. kir. miniszteriumnak mult évi 52.671 számú leirata, melyben a mult 1882. évről az egyesület állapotáról és évi működéséről a mellékelt kérdő íven jelentéstételre hívja fel egyesületünket.

Választmány megbizsa elnökséget, hogy a kívánt adatokat a küldött íven, addig is, míg a közgyűlés az évi jelentést és számadásokat tárgyalhatná, a miniszteriumnak terjessze föl.

7. Olvassatik a hontmezei gazdasági egyesület körlevele, melyben megalakulását egyesületünknek tudomására hozza.

A társ-egyesületnek megalakulása örvendetes tudomásul vétetik.

8. Olvassatik az erdélyi gazdas. egyesület állatkiállítási szakosztályának idei jan. 4-ről 1882—1883. sz. a. kelt megkeresése, melyben az egyesületünkhöz mult év aug. 5-én küldött 50 drb. sorsjegyért járó 20 frtnak beküldését szorgalmazza.

Pénztárnoknak meghagyatik, hogy volt titkár Deák Ignáczzal egyetértőleg a tagoktól az eladott, vagy megtartott sorsjegyek árát bevénvén, ezzel együtt az egyesület által megtartott jegyek árát is az erdélyi gazdas. egyet pénztárába minél előbb küldje be.

8. Titkár előterjeszti azoknak névsorát, kik a kiállítás alkalmával lettek tagjaivá az egyesületnek; névszarint: Dr. Spányik József, Horváth Károly, Kovács Antal, Csizsér József (várdotfalvi), ifj. Eröss Elek, Dósa Gábor, Lázár Menyhért, Dr. Fejér Antal, Kedves Tamás, Száva János, Mánya Kristóf, Veress Zsigmond, Adorján Imre, Márton Ferencz (győ.-szentmiklósi), Fülöp István, Ruszuj János, Vitos Ferencz, Nagy Ferencz, (Ftód), Koszegi Károly, Szász János, Benedek Denes, Kun Illés, Kovács György (ellenőr), Kovács János, Szöcs István, Gál Ferencz, Jakab György, Dobos János, Bartalis János, Székely András, Gál Márton, Antal Gergely, Petres József, Tódor Antal és Tódor István.

Együttal bejelenti titkár, hogy a székely művelődési és közigazdasági egyesület csikmezei választmánya az alapító tagok közé lépett.

Örvendetes tudomásul vétetik s titkárnak meghagyatik, hogy az ezennel tagokul felvetteket, mielőtt a névjegyzékbe beiktatná, szólítsa fel nyilatkozatra az iránt, hogy minő tagjai kívánnak lenni az egyesületnek (alapító, rendes, évdíjas vagy pártoló), mert a kiállításnál vezetett névjegyzékben illeték tagsági minősége nincs kiüntetve. A székelyegylet esiki választmányának a tagok jegyzékébe való iktatása titkárnak hasonlóan meghagyatik.

(Folytatása köv.)

Mindenféle.

— Csikmeze főorvosa Dr. Spányik József m. kir. honvéd-ezredorvossá nevezetvén ki, a napokban nyújtotta be lemondását mezei főorvosi állásáról.

— Csikmeze jó példája Gömör megyében is vízhangra talált. Pelsőcz városának képviselőtestülete elhatározta, hogy a szövetségi házi-ipart, a jelenkor változott viszonyainak megfelelő új intézmények berendezésével, úgy anyagilag, mint erkölcsileg támogatni fogja; s az e célból megindított pénzgyűjtéssel, már is a következő eredményt érték el: A len- és kendertermelésre késznek nyilatkozik magzükséglete, kötelező névaláírások gyűjtése után, megállapítván, 262 liter vetni való jó lenmag és 235 liter vetni való jó kendermagnak, készpénzzel való fizetés mellett, leendő megküldését kérvényezték a kormánytól, s egész magzükségletüknek fele árban leendő kiszolgáltatását meg is nyerték. Továbbá kenderáztató helynek az ev. ref. egyháztól a berki rétforrást örök bérbe vették; annak 2 öl szélességben és 12 öl

hoszmértékben a kormány terve és felügyelete alatt leendő felépítésére 300 frtot előirányoztak. A Csikban annyira veszedelmesnek hirdetett kendertörő-, morzsoló- és lágyítógépek vizerőre leendő felállítására és berendezésére a gép árán kívül 100 forint pénzüsszeget szavaztak meg. Egy szövőipar-tanműhely berendezésére 625 frtot és egy tanítónő díjazására, ennek teljes ellátásán kívül, 200 frtot ajánlottak fel. Eljenek kárpátalji testvéreink!

— A magyar tudományos akadémia a magyar kereskedelmi csarnok kezdeményezése folytán egy magyar-német és német-magyar kereskedelmi műszótár kiadását határozta el. Ezen hazafias vállalatnak a kereskedelem magyarosodására kiható nagy fontossága úgy az egyeseknek, mint testületeknek hazafiúi kötelességévé teszi a vállalat létesítését lehetőleg elősegíteni. És miután a szótárban való fölvételre első sorban a gyakorlatban már elfogadott alkalmasságú műszavak tarthatnak igényt, kedves kötelességet teljesítünk, midőn a keresk. forgalomban már elfogadott műszavak gyűjtését magunkra vállaltuk. Ennek eszközölhetése végett tisztelettel felkérjük K.-Vásárhely város és vidéke kereskedőit, miszerint az általuk ismert kereskedelmi magyar műszavakat, különösen azokat, melyek a nép ajkán forognak, ideértve az árak elnevezését is, legkésőbbben márczius 15-ig szerkesztőségünkbe K.-Vásárhelyre beküldeni sziveskedjenek.

— Gál István, a csikszeredai kir. törvényszék szorgalmas jegyzője, a csikszentmártoni járásbírószághoz albiróvá neveztetett ki s folyó hó 3-án új állomását el is foglalta. A mily őszintén örvendünk a rég megérdemlett előléptetésén, ép oly örömmel kívánunk sok szerencsét az új állásra.

— Halálozás. Hazay Mari kisasszony, a csikszeredai társas köröknek egyik ismert tagja, viruló ifjúságában, életének 24-ik évében, mint részvételt értesülünk, január hó 26-án Déván meghalt. Béke poraira!

— Értesítés. A csikszeredai tisztii kör által f. évi február hó 6-ára hirdetett jelmezes estély megtartása a megyei alispán által a toroklob-járvány miatt betiltatván, ez uton értesítettnek azok, kik már a meghívókat megkapták, hogy a tervezett jelmezes-estély megtartása elhalasztatik addig, míg a járvány megszűnik. Az újabb határidő e lap útján fog közzhírré tétetni s azok, kiknek a meghívók már szétküldöttek, újabb meghívókat nem fognak kapni. Cs.-Szereda, 1883. február hó 1-én. A rendező bizottság.

— Gy.-Ujfaluban az odaváló intelligencia január 27-én sikerült kosaras tánczestélyt rendezett. Az ilyen ősi jellegű estélyek ma is többet érnek a sok költségbe kerülő, feszes „zártkörű” tánczvigalmaknál.

— Nyujtód Moháti János a napokban korcsmárosával borozgatván, nemsokára éles szövíta fejlődött ki köztük, majd meg tettelegességre került a dolog. A felbőszült korcsmáros pisztolyt ragadott s háromszor lött egymásután Mohátira. A lövések részben nem találtak, részben pedig a fej különböző részeibe fúródtak bele. Az ejtett sebek nem okoztak azonnal halált, de életveszélyesek. A mint lapunknak írják, Mohátin egy idő óta az elneháborodottság tünetei mutatkoztak s sok olyan dolgot követett el, melyek erre engednek következtetni s a korcsmáros csak önvédelemből tette rá a lövéseket.

— Hibaigazítás. Lapunk közelebbi számának „A közegészségügyi városunkban” című czikkének egy helyett ez áll: „De a közs. leányiskola 3. és 4. osztálya tantermei — ez utóbbit meg sem látogatta — nemcsak hogy nem „szép tágas terem” — az eredeti kéziratban így volt s azért így is értendő: „De a közs. leányiskola 3. és 4. osztálya, valamint a fiúiskola 3. és 4. osztálya — ez utóbbit meg sem látogatta — tantermei nemcsak hogy nem „szép tágas terem”, hanem határozottan kicsinyek, szűkek.”

— „Magyar szesztermelők lapja” czim alatt igen figyelemre méltó szakközlönyt indított meg a magyar szesztermelők országos egyesülete, melynek első és tartalmas számát ma vettük. A lap programjában az egyesület elnöksége az ezen nagy-

fontosságú termelési ág felvirágoztatása érdekében kifejtendő tevékenységét és működését ismerteti és örömmel mondhatjuk, hogy ez egyesület valóban szép és termelésünk emelése tekintetében sokat ígérő nagyszabású célokra törekszik. A lap tartalmából kiemeljük a „Visszapillantások Magyarországi szesztermelésére 1882-ben” című közleményt, melynek szerzője — egyik legtekintélyesebb hazai szeszgyárosunk — L. V. jegy alatt szakszerűen és nagy alaposággal tárgyalja a termelési viszonyokat általában, az adótörvénykezést, kivitel, szállítási körülményeket stb. — A technológiai részt a lapban Dr. Kossuthy övári gazd. akadémiai tanár közleményei (moslékvizsgálat stb.) képviselik, azonkívül a lap az egyesületnek a szesz-főzőiskola s kísérleti állomással egybekötött szeszfőző felállítás ügyében tett lépéseiről tesz jelentést. A „Különfélék” rovatában a hízalás, szesz-kivitel, marhaszállítás, stb. terén felmerülő fontosabb mozzanatok közöltek, s igen becses tájékoztatást nyújt a lap végső közleménye, a hazai jelentékenyebb szarvasmarhavasárok jegyzéke, melyben az illető vásárok forgalma, vasúti vagy gőzhajózási állomás s a vásártartás is fel van véve. — Melegen ajánljuk ezen szaklapot az érdeklődők figyelmébe, megjegyezvén, hogy az egyesület tagjai a lapot ingyen kapják tagsági járulékként, nem tagok részére a lap előfizetési ára egész évre 4 frt, fél évre 2 frt.

Az 1882-ik évi termés eredménye Csik-, Háromszék- és Udvarhelymegyében.

Terület	Terület 1000 öles holdakban	Csik	Háromszék	Udvarhely
Buza	Learatott terület	5323	17.278	18.835
Rozs	Termett méter mázsa	31.856	78.602	102.977
Árpa	Learatott terület	22.061	28.748	23.449
Zab	Termett méter mázsa	152.739	112.889	165.545
Török-buza	Learatott terület	8.026	12.435	895
Len	Termett méter mázsa	58.092	53.045	2.864
Kender	Learatott terület	16.963	19.408	17.542
Pityóka	Termett méter mázsa	76.158	92.215	109.462
Luzerna	Learatott terület	2365	17.314	23.286
Bükköny	Termett méter mázsa	29.307	133.656	153.630
Ternészetes kaszáló	Learatott terület	435	811	77
	Termett méter mázsa	3173	3973	491
	Learatott terület	389	65	45
	Termett méter mázsa	1728	181	86
	Learatott terület	723	98	144
	Termett méter mázsa	1338	743	1203
	Learatott terület	6842	2056	3617
	Termett méter mázsa	2967	1718	5496
	Learatott terület	3089	3941	1209
	Termett méter mázsa	142.454	114.305	22.387
	Learatott terület	83	792	253
	Termett méter mázsa	1660	23.666	5520
	Learatott terület	1271	899	27
	Termett méter mázsa	24.157	10095	340
	Learatott terület	150.970	57.783	75.681
	Termett méter mázsa	2071167	970.512	976938

A legtöbb adót fizető csikmegyei bizottsági tagoknak az 1883. évre összeállított névjegyzéke.

(Vege.)
Jakab Péter birt. és keresk. (Ditró) 115 frt. Dziatkiewicz János kereskedő (Cs-Szépvíz) 114 frt 11 kr. Madaras István birtokos (Gy-Szt-Miklós) 114 frt 2 1/2 kr. Zárug Márton birt. keresk. (Alfalu) 113 frt 49 kr. Solnay Sándor ügyvéd (Csik-Szt-Márton). 113 frt. Kopacz István birt. keresk. (Ditró). 112 frt 47 kr. Eránosz Bogdán gyógyszerész (Gy-Szt-Miklós) 112 frt 42 kr. Kopacz Lukács birt. és keresk. (Gy-Szt-Miklós) 111 frt 74 1/2 kr. Buzás Mihály esperes pleb.

(Cs-Szt-Márton) 109 frt 84 kr. Zakariás Zaki birt. és keresk. (Gyimesbükk) 109 frt 50 kr. Leicht János birt. és keresk. (Csik-Szereda) 107 frt 63 1/2 kr. Mikó Árpád birt. m. aljegyző (Csik-Somlyó) 105 frt 30 1/2 kr. Száva János birtokos (Madaras) 104 frt 41 kr. Bogády Károly birtokos (Szt-Tamás) 102 frt 73 1/2 kr. Endes Gábor kir. táblai bíró (M-Vásárhely) 102 frt 35 kr. Maxim János birt. és keresk. (Szépvíz) 101 frt 13 1/2 kr. Zakariás Kristóf birt. és keresk. (Szépvíz) 100 frt 86 kr. Gróf Lázár Jenő birtokos (Szárhegy) 99 frt 20 kr. Bakosy Gáspár kir. közjegyző (Csik-Szereda) 98 frt 94 kr. Deák István nyug. lelkész (Ditró) 98 frt 20 kr. Rozsdás Antal birt. és keresk. (Alfalu) 97 frt 64 kr. Ferencz Márton birtokos (Szárhegy) 97 frt 56 kr. Lázár Jakab birt. és keresk. (Tölgyes) 96 frt 25 kr. Konez József birtokos (Csik-Szépvíz) 93 frt 31 kr. Mánya Kristóf birt. és keresk. (Csik-Rákos) 92 frt 53 kr. Dr. Fejér Dávid köz-ségi orvos (Ditró) 92 frt 50 kr. Hodor András birt. és vendéglős (Cs-Szt-György) 91 frt 77 1/2 kr. Farkas Lajos birt. és keresk. (Csik-Somlyó) 91 frt 57 kr. Szöcs Márton kir. ügyész (Csik-Szereda) 90 frt 75 kr. Nagy Sándor ügyvéd (Csik-Szereda) 90 frt 28 kr. Domokos János lelkész (Csik-Szereda) 90 frt 4 kr. Ifj. Zarug János birt. és keresk. (Gy-Szt-Miklós) 89 frt 94 kr. Gotschling János birt. és keresk. (Gy-Szt-Miklós) 89 frt 33 kr. Barcsay Károly vendéglős (Csik-Szereda) 88 frt 43 kr. Krisztián Antal birt. és keresk. (Alfalu) 87 frt 67 kr. Bors Benedek birtokos (Cs-Szt-Király) 87 frt 18 1/2 kr. Orbán János birtokos (Csik-Szereda) 86 frt 4 kr. Dr. Molnár József orvos (Csik-Szereda) 85 frt 80 kr. Potoczky Alajos kereskedő (Csik-Szereda) 85 frt 7 1/2 kr. Züllich István birtokos (Kolozsvár) 84 frt. Roth János birt. és keresk. (Alfalu) 83 frt 75 kr. Sáska Kajtán birt. és keresk. (Gy-Szt-Miklós) 83 frt 37 kr. Both Ferencz lelkész (Szárhegy) 82 frt 40 kr. Sándor Mihály birtokos (Cs-Szt-Tamás) 81 frt 50 kr. Salamon Alajos esperes (Ditró) 80 frt 84 kr. Koródy József ügyvéd (Csik-Szt-Simon) 78 frt 55 kr. Fejér István birt. és keresk. (Csik-Szépvíz) 77 frt 57 kr. Vajna Tamás törvénysz. elnök (Csik-Szereda) 76 frt 47 1/2 kr. Biró János birtokos (Gy-Szt-Miklós) 75 frt 83 1/2 kr. Kádbé János kereskedő (Borsók) 75 frt 62 1/2 kr. Nurián Gergely kereskedő (Csik-Szereda) 75 frt 1 kr. Deér Venczel birtokos (Gy-Szt-Miklós) 74 frt 87 kr. Miniér Gábor birtokos (Cs-Szt-Mihály) 73 frt 94 kr. Száva Kajtán kereskedő (Cs-Szépvíz) 73 frt 55 kr.

Kelt Csikmegye törvényhatósági bizottságának Csik-Szeredán, az 1882. évi augusztus hó 12-én tartott rendkívüli közgyűléséből.
Becze Antal,
alispán.

Háztartás.

Uj lámpaszerkezetet találtak fel Bécsben Gebr. Knopp. Az eddigiektől felett számos előnnyel bír ezen új szerkezetű lámpa, s azért jónak látjuk t. olvasóinknak becses figyelmébe ajánlani. Az u. n. „Imperial-égető”-nél („Imperial-Brenner” — mint ezt a feltalálók elnevezték) nem a bél, hanem a bélnek hüvelye mozgatható. Ezen új s. majdnem minden országban szabadalmazott rendszer mellett a legrágább bél is használható. Mivel a bél egy helyben marad s változást nem szenved, természetesen annak lángja is szép. A bél annyira betölti hüvelyt, hogy pl. egy megtöltött lámpát percekig tarthatunk felfordítva, a nélkül, hogy egy csepp petroleum is kifolyna belőle. Az „imperial” szerkezetnél nem juthat gáz a lánghoz s ezért annál robbanás nem is fordulhat elő. Világító erő tekintetében minden más petroleum-égető felülmul, s aránylag nagyon csekély petroleum-fogyasztás mellett akkora világosságot fejt ki, mint 24 normal-gyertyának a lángja. — Kapható ifj. Jancsó Mózes kereskedőnél K-Vásárhelytől.

Kérdések és válaszok.

V á l a s z.

Nálam van eladó: 1. 2 hektó igen jó minőségű szép tiszta tavaszi buza, á 8 frt; 2. 10 hektó közönséges árpa, mely a múlt évi októberben a cs-szeredai kiállításon I. osztályú pályadíjat nyert, á 4 frt 25 kr; 3. 40 liter igen kitűnő minőségű és nehéz súlyú canadai zab, 20 literre 1 frt; 4. 2 hektó nehéz suly, jó minőségű szibériai zab, á 4 frt. — Meg kívánom jegyezni, hogy a bejegyzett vetőmagvak valóban arra a célra külön kezeltettek.

Csik-Verebes, 1883. jan. 30.

Kovács Gergely.

Felelős szerkesztők:
T. Nagy Imre, Dr. Kádbé Ferencz,
Ifj. Dobay János.
Kiadó tulajdonos:
Szabó Albert.

Piaczi árak

		Kézdi-Vásárhely február 1.		Csik-Szereda január 31.		Sz. Udvarhely deczemb. 31.		Gy.-Sz.-Miklós január 27.	
		frt.	kr.	frt.	kr.	frt.	kr.	frt.	kr.
Héctolter	Buza) tiszta	6	80	6	50	9	10	6	50
	) elegy	5	30	4	50	—	—	6	—
	Rozs) tiszta	4	70	3	50	5	60	5	—
	) elegy	—	—	—	—	4	—	4	50
	Arpa) tiszta	3	20	—	—	4	50	4	—
	) elegy	—	—	2	—	—	—	3	50
	Zab	2	30	4	15	3	50	2	25
	Törökbuza	4	—	4	75	6	40	4	50
	Kása) köles	10	—	10	—	—	—	8	50
	) árpa	6	—	—	—	—	—	—	—
Kilolter	Borsó	8	—	—	—	—	—	7	—
	Lencse	—	—	—	—	—	—	—	—
	Fuszulyka	—	—	5	50	5	—	6	50
	Lenmeg	—	—	—	—	—	—	10	50
	Kendermag	—	—	—	—	—	—	—	—
	Bükköny	—	—	—	—	—	—	—	—
	Pityóka	1	30	1	25	3	50	1	60
	Marhahus	—	36	—	36	—	40	—	30
	Disznóhus	—	40	—	40	—	48	—	48
	Juh-hus	—	24	—	—	—	—	—	24
Darab	Szalona	—	80	—	80	—	72	—	65
	Fagygyu	—	32	—	—	—	36	—	40
	Malacz	1	20	1	50	—	—	1	10
	Lud	1	10	—	—	—	—	1	—
	Réceze	—	—	—	—	80	—	—	70
	Bárány) fejér	3	50	—	—	—	—	2	50
	) fekete	50	—	—	—	—	—	3	60
	Egy pár csirke	—	60	—	50	—	—	—	50
	10 tojás	—	15	—	15	—	13	—	20

Magy. kir. államvasutak keleti vonalának M E N E T R E N D J E

(Érvényes 1882. évi május 15-től.)

A Predeal — nagyvárad irány:

Állomások:

	Személy vonat 203. sz.	T. v. I. II. III. oszt.	óra és perc
Bukarestből	Indul	—	—
Predeal	„	—	—
Tömös	„	—	—
Brassó	Érk.	—	—
Földvár	Ind.	6.13	7.25
Apáca	„	6.52	8.01
Agostonfalva	„	7.23	9.33
Kőhalom	„	7.51	1.01
Héjasfalva	„	—	—
Szegesvár	Érk.	10.15	4.01
Medgyes	Ind.	10.32	4.29
Kapus	Érk.	10.52	5.23
Kapus	Ind.	12.06	8.10
Kapus	Érk.	12.24	8.38
Kapus	Ind.	12.30	9.50
Tövis	Érk.	2.06	12.49
Tövis	Ind.	2.26	2.18
Kocsárd	Érk.	3.24	4.09
Kocsárd	Ind.	3.34	4.50
Kolozsvár	Érk.	5.59	8.47
Kolozsvár	Ind.	6.28	8.20
Nagyvárad	Érk.	11.04	6.52
Nagyvárad	Ind.	11.24	—
Budapest	Érkezik	8.21	—

A vastagabb keretbe nyomtatott számok az esti 6 órától reggeli 5 óra 59 perczig számított éjjeli időt jelentik.

Ismerősök számára

kérek még néhány „Betegbarát” című könyvecskét, mert váratlan gyors felgyógyulásom következtében azt mindenki ismerni szeretné stb. Egy szerencsés felgyógyultnak e sorai önmagukban beszélnek; ezért csak arra figyelmeztetünk, hogy a „Betegbarát” kívánatra **Goriskey K.** egyetemi könyvtáros által (Bécs, I. István-ter 6.) ingyen és bérmentve küldetik meg, a megrendelőnek tehát nem okoz több költséget 2 kr-nál a levelező lapért.

5*

Árverési hirdetés.

Alólírt községi előjáróság közhirre teszi, miszerint Kézdi-Szentlélek közbirtokossága tulajdonát képező Jáhóros nevű havas legeltetése juhok részére 3 évre haszonbérbe adatik **1883. február 11-én délután 2 órakor** a község házában.

Az árverezni szándékozók 300 frtnak megfelelő 10% bántépénzt kötelesek betenni.

A feltételek az árverés előtt a község házában megtekinthetők.

Könczei Albert,
jegyző.

Tamás Elek,
bíró.

2—3

oltványaimat,

valamint szomorufüz diszfáimat.

K-Vásárhelytől, 1883. febr. hó.

Hosszu Gyula.

1—2

Nyom. Szabó Albertnél Kézdi-Vásárhelytől.